

Beslutningsforslag nr. B 83. Fremsat den 27. april 2005 af justitsministeren (Lene Espersen)

Forslag til folketingsbeslutning

om udkast til rammeafgørelse om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe.

»Folketinget meddeler sit samtykke til, at Danmark i Rådet for Den Europæiske Union medvirker til vedtagelsen af udkastet til rammeafgørelse om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe.«

Bemærkninger til forslaget

Indholdsfortegnelse

	Side
1. Formålet med fremsættelse af forslaget til folketingsbeslutning	7651
2. Forslagets hovedpunkter	7652
3. Baggrunden for udkastet til rammeafgørelse	7653
4. Indholdet af udkastet til rammeafgørelse	7653
5. De lovgivningsmæssige konsekvenser af udkastet til rammeafgørelse	7656

1. Formålet med fremsættelse af forslaget til folketingsbeslutning

Formålet med fremsættelse af forslaget til folketingsbeslutning er efter grundlovens § 19 at opnå Folketingets samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne medvirker til Rådet for Den Europæiske Unions vedtagelse af et udkast til rammeafgørelse om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe. Udkastet til rammeafgørelse, som affattet den 21. marts 2005, er medtaget som bilag 1.

Udkastet til rammeafgørelse er på grundlag af et forslag fra Kommissionen udarbejdet med hjemmel i artikel 31, stk. 1, litra e), hvorefter fælles handling vedrørende retligt samarbejde i kriminalsager omfatter gradvis vedtagelse af foranstaltninger til fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør strafbare handlinger, og for straffene for organiseret kriminalitet mv., samt artikel 34, stk. 2, litra b), i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU), hvorefter Rådet på initiativ af en medlemsstat eller Kommissionen med enstemmighed kan vedtage rammeafgørelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

Rammeafgørelser er et instrument, som Den Europæiske Union kan benytte sig af inden for det mellemstatslige samarbejde på det politimæssige og strafferetlige område (TEU afsnit VI). Rammeafgørelser er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det til-

sigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen. Rammeafgørelser indebærer ikke umiddelbar anvendelighed.

Rammeafgørelser har således karakter af en folkeretligt bindende forpligtelse for medlemsstaterne, der indtræder ved Rådets vedtagelse af rammeafgørelsen. Medlemsstaterne er forpligtede til at sikre gennemførelsen af rammeafgørelsen i national ret, herunder om nødvendigt i kraft af lovgivningsmæssige initiativer.

På den baggrund forudsætter Danmarks medvirken til Rådets vedtagelse af rammeafgørelser, der kræver ændringer af dansk lovgivning, Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1.

Denne fremgangsmåde blev i øvrigt anvendt i forbindelse med Rådets vedtagelse af rammeafgørelsen om styrkelse af beskyttelsen af falskmøntneri ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen, jf. Folketingstidende 1999 – 2000, Tillæg A, side 7738 – 7747, i forbindelse med Rådets vedtagelse af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, jf. Folketingstidende 2001 – 2002, Tillæg A, side 5277 – 5310 og i forbindelse med Rådets vedtagelse af rammeafgørelsen om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale, jf. Folketingstidende 2002 – 2003, Tillæg A, side 6798 – 6820.

Udkastet til rammeafgørelse om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af

lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe indeholder bestemmelser, der nødvendiggør ændringer i de gældende regler på området.

Danmarks medvirken til Rådets vedtagelse af rammeafgørelsen forudsætter derfor Folketingets forudgående samtykke, jf. grundlovens § 19, stk. 1.

På den baggrund fastholdt Danmark på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 21. – 22. december 2004, hvor der blev opnået politisk enighed om udkastet til rammeafgørelse, et parlamentarisk forbehold over for udkastet til rammeafgørelse.

Udkastet til rammeafgørelse supplerer et forslag til direktiv om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (der, som affattet den 23. februar 2005, er medtaget som bilag 2). På grund af den indbyrdes sammenhæng mellem udkastet til rammeafgørelse og forslaget til direktiv skal disse vedtages samtidigt.

Forslaget til direktiv skal vedtages efter reglerne i artikel 251 i Traktaten om Det Europæiske Fællesskab, hvorefter direktivet anses for vedtaget, hvis Rådet inden for en frist på tre måneder fra modtagelsen af Europa-Parlamentets forslag til ændringer godkender disse. Fristen på tre måneder regnes i praksis først fra Rådets modtagelse af den endelige sproglige version efter en teknisk sproglig revision i Europa-Parlamentet. 3-måneders fristen efter artikel 251, stk. 7, kan forlænges med én måned. Såfremt Rådet ikke inden for den nævnte frist godkender Europa-Parlamentets ændringsforslag, iværksættes den såkaldte forligsprocedure.

Der er blandt medlemslandene bred enighed om Europa-Parlamentets ændringsforslag til direktivet, således som de er fremsendt til Rådet i den foreløbige sproglige udgave. På denne baggrund sigter det luxembourgske formandskab mod, at udkastet til rammeafgørelse om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe og forslaget til direktiv om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser vedtages samtidigt på et rådsmøde under Luxembourgs formandskab, så snart Europa-Parlamentets endelige sproglige version foreligger. Ifølge det oplyste vil vedtagelse under Luxembourgs formandskab senest kunne ske på rådsmødet (transport, telekommunikation og energi) den 27. – 28. juni 2005.

Formålet med beslutningsforslaget er således at gøre det muligt for Danmark - inden for den nævnte frist - at hæve det parlamentariske forbehold og medvirke til vedtagelsen af rammeafgørelsen.

Det forventes, at lovforslag vedrørende de nødvendige lovændringer vil kunne fremsættes i løbet af det kommende folketingsår.

2. Forslagets hovedpunkter

Den internationale konvention af 1973 om forebyggelse af forurening fra skibe og 1978-protokollen her til, MARPOL Konventionen 73/78, er tiltrådt af Danmark og alle øvrige EU-lande. MARPOL Konventionen 73/78 udgør i dag det fælles retsgrundlag for den nationale lovgivning i EU's medlemslande vedrørende beskyttelse af havmiljøet mod forurening fra skibe. MARPOL konventionen 73/78 regulerer hvad og hvor meget, der må udtømmes i havet. Imidlertid er reglerne i MARPOL Konventionen 73/78 ikke gennemført ensartet i alle medlemsstater. For at sikre et ensartet mindsteniveau for beskyttelse af havmiljøet i EU har Kommissionen fremsat dels et forslag til direktiv om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner, herunder strafferetlige sanktioner, for ulovlig forurening (KOM (2003) 92) – (hvis titel nu er direktiv om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser), dels et forslag til rammeafgørelse om en styrkelse af de strafferetlige rammer til bekæmpelse af forurening fra skibe (KOM (2003) 227) – (hvis titel nu er rammeafgørelse om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe). Direktivforslaget og forslaget til rammeafgørelse supplerer hinanden.

Målsætningen for forslaget til direktiv om forurening af skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser er at fastlægge en præcis definition af, hvornår der foreligger forurening af havmiljøet og samtidig sikre, at medlemsstaterne foretager den nødvendige efterforskning af havforurening, således at lovovertræderen kan identificeres og retsforfølges.

Målsætningen for rammeafgørelsen om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe er at sikre, at forurening af havmiljøet, som defineret i direktivet, udgør en strafbar handling i alle EU's medlemslande, og at fastlægge en nedre grænse for strafferammernes maksimum. I sammenhæng hermed sikres det ved rammeafgørelsen, at alle medlemsstater kan straffe for medvirken til overtrædelse af reglerne, og at også juridiske personer kan straffes.

En ensartet definition af det strafbare område for havforurening fra skibe i EU, specifikke krav til efterforskningen og et minimumsniveau for effektive sanktioner vil bidrage væsentligt til en øget agtpågivenhed hos de parter, der er involveret i transport af

potentielt forurenende stoffer ad søvejen og dermed bidrage til at mindske risikoen for havforurening fra skibe.

Derudover indeholder rammeafgørelsen bestemmelser om straffemyndighed (jurisdiktion) og om udveksling af oplysninger, herunder i form af et varslingsystem vedrørende havforurening. Et medlemsland, der er i besiddelse af oplysninger om forurening eller truende forurening, skal straks informere øvrige berørte EU-lande om en eventuel risiko for spredning af forureningen. Endvidere skal det eller de medlemslande, som har mulighed for at retsforfølge lovovertræderen, underrettes. Hvert medlemsland skal udpege kontaktpunkter til at varetage disse opgaver, idet en hurtig indsats mod spredning af forurening på havet forudsætter effektiv og hurtig information. En hurtig indsats vil ofte være afgørende for en forureningskatastrofes omfang.

De væsentligste lovgivningsmæssige konsekvenser af udkastet til rammeafgørelse er, at strafferammens maksimum i straffelovens § 196 om grov miljøkriminalitet skal hæves fra den nuværende strafferamme på fængsel indtil 4 år til fængsel indtil 6 år.

Endvidere må det i lovgivningen sikres, at det vil være muligt at idømme 2 års fængsel, hvis forureningen er sket inden for rammerne af en kriminel organisation, uanset forureningens omfang.

3. Baggrunden for udkastet til rammeafgørelse

I forbindelse med Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. – 16. oktober 1999 blev der udstukket en række retningslinier for gennemførelse af Amsterdam-traktatens bestemmelser om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Det Europæiske Råd fastslog en styrkelse af kampen mod grænseoverskridende kriminalitet som ét af kerneområderne for den fremtidige indsats og pegede blandt andet på miljøkriminalitet, som ét af de områder, der burde prioriteres højest. I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors er i punkt 48 anført:

»Med forbehold af de bredere områder, der er omhandlet i Amsterdam-traktaten og i Wien-handlingsplanen, mener Det Europæiske Råd, for så vidt angår de nationale straffelove, at bestræbelserne på at opnå enighed om fælles definitioner, fælles regler for, hvad der udgør strafbare handlinger, og fælles straffe i første omgang bør koncentreres om et begrænset antal områder af særlig relevans såsom ... miljøkriminalitet.«

Blandt andet på baggrund af olietankskibet Prestige forlis i november 2002, der forårsagede en miljøkatastrofe ud for Galiciens kyst, tilkendegav Det

Europæiske Råd på sit møde i København den 12. – 13. december 2002 sin faste beslutning om at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå lignende katastrofer i fremtiden og udtrykte tilfredshed med Kommissionens intention om at undersøge behovet for yderligere specifikke foranstaltninger.

I fortsættelse heraf tilkendegav Rådet for Den Europæiske Union (retlige og indre anliggender) på rådsmødet den 19. – 20. december 2002, at man burde overveje supplerende foranstaltninger med henblik på øget strafferetlig beskyttelse af miljøet, især havene.

Kommissionen fremsatte den 5. marts 2003 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser. Endvidere fremsatte Kommissionen den 2. maj 2003 et forslag til Rådets rammeafgørelse om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe.

Europa-Parlamentet afgav den 13. januar 2004 udtalelse om udkastet til rammeafgørelse.

Der blev opnået politisk enighed om udkast til rammeafgørelsen på rådsmødet den 21. – 22. december 2004. Præambelbetragtningerne blev ikke drøftet i den forbindelse.

Udkastet til rammeafgørelse supplerer som nævnt forslaget til direktiv om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser. På grund af indbyrdes sammenhæng mellem udkastet til rammeafgørelse og forslaget til direktiv skal disse vedtages samtidigt, jf. ovenfor under punkt 1.

Udkastet til rammeafgørelse har løbende været forelagt Folketingets Retsudvalg og Europaudvalget. Udkastet til direktivforslaget har løbende været forelagt Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg og Europaudvalget.

4. Indholdet af udkastet til rammeafgørelse

Som nævnt ovenfor under punkt 2, er formålet med udkastet til rammeafgørelse at sikre et mindsteniveau for beskyttelse af havmiljøet i EU. Rammeafgørelsen forpligter således medlemslandene til som minimum at straffe for overtrædelser som nævnt i rammeafgørelsen og fastlægger samtidig et mindsteniveau for strafferammernes maksimum.

I sammenhæng hermed sikres, at der i alle EU-lande kan straffes for medvirken, og at også juridiske personer kan straffes. Rammeafgørelsen indeholder desuden bestemmelser om straffemyndighed (jurisdiktion).

Der skal endvidere efter rammeafgørelsen etableres et varslingsystem mellem EU's medlemslande med henblik på hurtige informationer om eventuel havforurening, sådan at afværgeforanstaltninger bl.a. vedrørende spredning kan iværksættes tidligst muligt. For at sikre at lovovertræderen retsforfølges, forpligtes medlemslandene endvidere til at give oplysning om forurening til det eller de lande, der har straffemyndighed.

Idet det bemærkes, at den endelige sproglige udformning af udkastet og den endelige nummerering af de enkelte bestemmelser i udkastet afventer en nærmere juridisk-sproglig gennemgang forud for vedtagelsen af rammeafgørelsen, kan følgende oplyses om indholdet af udkastet til rammeafgørelse:

Ud over de enkelte artikler indeholder præambelen til rammeafgørelsen på sædvanligvis en række betragtninger, som vil kunne have betydning for fortolkningen og anvendelsen af rammeafgørelsen. Præambelen indeholder ingen selvstændige retligt forpligtede elementer.

Efter artikel 1 finder definitionerne i forslaget til direktiv om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser anvendelse for rammeafgørelsen. Definitionerne omtales i det følgende i det omfang, de anvendes i rammeafgørelsens øvrige bestemmelser.

Artikel 2 i udkastet til rammeafgørelse forpligter medlemsstaterne til at sikre, at overtrædelser som omhandlet i artikel 4 og 5 i udkastet til direktiv om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser betragtes som en strafbar handling.

Direktivets artikel 4 omfatter udtømmning af forurenende stoffer på en medlemsstats søterritorium (de indre farvande og det ydre territorialfarvand indtil 12 sømil fra kystlinien), i en medlemsstats eksklusive økonomiske zone (200 sømil fra kystlinien), i stræder benyttet til international sejlads i form af transitpassage under den pågældende medlemsstats jurisdiktion og på det åbne hav, hvis handlingen begås forsætligt, (hensynsløst) eller groft uagtsomt. Ved forurenende stoffer forstås olie (jf. bilag I til MARPOL konventionen 73/78) og skadelige flydende stoffer i bulk (jf. bilag II til MARPOL konventionen 73/78), jf. direktivets artikel 2, nr. 2.

Herfra gælder dog en række undtagelser som nærmere defineret i direktivets artikel 5, der henviser til undtagelsesreglerne i MARPOL konventionen. Undtagelserne er detaljeret reguleret og vedrører navnlig situationer, hvor udtømmningen er et led i en redningsaktion eller følge af en søulykke, eller hvor udtømmning sker uden for de særlige havområder (Middelhavsom-

rådet, Østersøområdet, Sortehavsområdet, Rødehavsområdet, Golfområdet, Adenbugten, det Antarktiske område og de Nord-Vest-Europæiske havområder, som defineret i MARPOL konventionen).

Udkastet til rammeafgørelse artikel 2, stk. 2, indebærer endvidere, at medlemsstaterne for så vidt angår strafansvar i videre omfang end efter direktivet kan undtage besætningsmedlemmer for ansvar i forbindelse med søulykker.

Artikel 3 forpligter medlemsstaterne til at sikre, at også medvirken til overtrædelser som nævnt i artikel 2 kan straffes.

Artikel 4, stk. 1, forpligter medlemsstaterne til at sikre, at de overtrædelser, som er defineret i rammeafgørelsens artikel 2 og 3 skal kunne medføre effektive, proportionale og afskrækkende straffe. I alvorlige sager skal medlemsstaterne have en strafferamme med et maksimum på mindst mellem 1 og 3 års fængsel, dvs. en frihedsstraf, der kan danne grundlag for udlevering efter reglerne om den europæiske arrestordre.

Artikel 4, stk. 1a, giver medlemsstaterne mulighed for at anvende andre former for sanktioner end nævnt i artikel 4, stk. 1, i mindre sager, hvor overtrædelserne ikke har medført større skade på vandkvaliteten.

Efter artikel 4, stk. 2, har medlemsstaterne endvidere mulighed for at supplere de strafferetlige sanktioner nævnt i artikel 4, stk. 1, med andre former for sanktioner, navnlig bøder eller for en fysisk persons vedkommende forbud mod at udøve virksomhed, der forudsætter officiel autorisation eller godkendelse, eller forbud mod at stifte, administrere eller lede et selskab eller en fond, såfremt de forhold, der har ført til den pågældendes domfældelse, viser en tydelig risiko for recidiv med ligeartet kriminalitet.

Efter artikel 4, stk. 3, skal medlemsstaterne have en strafferamme med et maksimum på mindst mellem 5 og 10 års fængsel, hvis forsætlige overtrædelser af artikel 2 har medført betydelige og omfattende skader på vandkvaliteten, dyre- eller plantearter eller dele af disse samt alvorlig personskade eller død. Dette indebærer, at strafferammens maksimum skal være på mindst 5 års fængsel.

Efter artikel 4, stk. 4, skal medlemsstaterne herudover have en strafferamme med et maksimum på mindst mellem 2 og 5 års fængsel, hvis forsætlige overtrædelser af artikel 2

- a) har medført betydelige og omfattende skader på vandkvaliteten eller på dyre- eller plantearter eller dele af disse, eller
- b) er begået inden for rammerne af en kriminel organisation.

Dette indebærer, at strafferammens maksimum skal være på mindst 2 års fængsel.

Efter artikel 4, stk. 5, skal medlemsstaterne have en strafferamme med et maksimum på mindst mellem 2 og 5 års fængsel, hvis groft uagtsomme overtrædelser af artikel 2 har medført betydelige og omfattende skader på vandkvaliteten, dyre- eller plantearter eller dele af disse samt alvorlig personskade eller død. Dette indebærer, at strafferammens maksimum skal være på mindst 2 års fængsel.

Efter artikel 4, stk. 6, skal medlemsstaterne herudover have en strafferamme med et maksimum på mindst mellem 1 og 3 års fængsel, hvis groft uagtsomme overtrædelser af artikel 2 har medført betydelige og omfattende skader på vandkvaliteten eller på dyre- eller plantearter eller dele af disse. Dette indebærer, at strafferammens maksimum skal være på mindst 1 års fængsel.

Artikel 5, stk. 1, indeholder nærmere regler for juridiske personers strafansvar. Bestemmelsen forpligter medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer kan gøres ansvarlige med hensyn til de handlinger, der er beskrevet i rammeafgørelsens artikel 2 og 3. Pligten gælder kun i det omfang handlingerne er begået for at skaffe den juridiske person vinding og er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på beføjelser til at repræsentere den juridiske person, til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller til at udøve intern kontrol.

Endvidere forpligtes medlemsstaterne efter artikel 5, stk. 2, til at sikre, at juridiske personer også kan straffes i tilfælde, hvor utilstrækkelig kontrol eller tilsyn fra den juridiske persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå overtrædelser som nævnt i artikel 2 med henblik på at skaffe den juridiske person vinding.

Artikel 5, stk. 3, fastslår, at juridiske personers ansvar efter bestemmelsens stk. 1 og 2 ikke udelukker strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår eller medvirker til de i artikel 2 og 3 nævnte overtrædelser.

Ifølge artikel 6, stk. 1, er medlemsstaterne forpligtede til at sikre, at der over for juridiske personer, der findes ansvarlige i medfør af artikel 5, stk. 1, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, proportionale og har afskrækkende virkning. Sanktionerne skal, i det mindste hvor der er tale om overtrædelser som nævnt i artikel 2, omfatte bøder med et maksimum på mindst 150.000 EUR (ca. 1.125.000 kr.) til 300.000

EUR (ca. 2.250.000 kr.). I de mest graverende tilfælde, herunder de forsætlige overtrædelser, der er nævnt i artikel 4, stk. 3 og 4, skal bøderammen være på mindst 750.000 EUR (ca. 5.625.000 kr.) til 1.500.000 EUR (ca. 11.250.000 kr.), jf. artikel 6, stk. 1, litra i).

Rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1, litra ii) åbner mulighed for, at sanktionerne i alle tilfælde kan omfatte andet end bøder, f.eks.:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud,
- b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed,
- c) anbringelse under retsligt tilsyn,
- d) likvidation efter retskendelse,
- e) pligt til at træffe bestemte foranstaltninger for at undgå følgevirkningerne af den strafbare handling, der medførte ansvar for den juridiske person.

I artikel 6, stk. 1 a, er der taget højde for, at ikke alle medlemsstater deltager i EMUen, således at bøderammerne i stk. 1, for de medlemsstater, der ikke anvender euroen, fastlægges efter en nærmere angiven vekselkurs.

Endvidere fremgår det af artikel 6, stk. 2, at en medlemsstat kan gennemføre bestemmelserne i stk. 1 om bøderammer ved at anvende en alternativ ordning, hvor bøden står i et rimeligt forhold til den juridiske persons omsætning, den finansielle fordel, som opnås eller forventes opnået ved den strafbare handling, eller enhver anden værdi, som angiver den juridiske persons finansielle situation. Det er dog en forudsætning for at anvende den alternative ordning i stk. 2, at ordningen gør det muligt at idømme bøder, som mindst svarer til de bøderammer, der er fastsat i stk. 1.

Efter artikel 6, stk. 3, skal de medlemsstater, der vil gennemføre rammeafgørelsen ved at anvende ordningen i stk. 2, indgive meddelelse herom til Rådets Generalsekretariat og til Kommissionen.

Ifølge artikel 6, stk. 4, er medlemsstaterne forpligtede til at sikre, at der ligeledes over for juridiske personer, der findes ansvarlige i medfør af artikel 5, stk. 2, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, proportionale og har afskrækkende virkning.

Artikel 7 indeholder en bestemmelse om straffemyndighed (jurisdiktion). Efter bestemmelsens stk. 1 - 3 forpligtes hvert medlemsland til at have straffemyndighed i det omfang folkeretten tillader det, når handlingen er begået helt eller delvist inden for det pågældende medlemslands territorium (indtil 12 sømil fra kystlinien) eller inden for den såkaldte eksklusive økonomiske zone (indtil 200 sømil fra kystlinien) eller i en tilsvarende zone, der er oprettet i henhold til folkeretten. Herudover forpligtes medlemslandene til at

have straffemyndighed, når lovovertrædelsen er begået på skibe, der fører det pågældende medlemslands flag. Endvidere forpligtes medlemslandene til at have straffemyndighed, når lovovertrædelsen er begået uden for medlemsstatens territorium, men har medført skader eller sandsynligvis vil medføre skader på det pågældende medlemslands territorium eller dens eksklusive økonomiske zone, og skibet frivilligt befinder sig i en havn eller en offshore-terminal i den pågældende medlemsstat. Endelig forpligtes medlemslandene til at have straffemyndighed, hvis lovovertrædelsen er begået på det åbne hav, og skibet frivilligt befinder sig i en havn eller en offshore-terminal i den pågældende medlemsstat, dvs. staten er såkaldt havnestat.

Medlemslandene kan herudover vælge at have straffemyndighed, hvis lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, der har hjemsted på det pågældende medlemslands territorium, eller hvis lovovertrædelsen er begået af en person, der er statsborger i det pågældende medlemsland, hvis lovovertrædelsen er strafbar, dér hvor den er begået, eller hvis det sted, hvor den er begået, ikke er omfattet af nogen stedlig jurisdiktion.

Artikel 7 indeholder i stk. 4-5 regler om samarbejde i tilfælde, hvor mere end én medlemsstat har straffemyndighed. I disse tilfælde opregnes der en række tilknytningsmomenter, der bør tages i betragtning.

Artikel 8 indeholder en bestemmelse om medlemsstaternes pligt til at underrette henholdsvis andre medlemsstater, der risikerer at blive ramt af en forureningsskade, den eller de medlemsstater, der har straffemyndighed og Kommissionen. Ifølge artikel 9 skal medlemsstaterne udpege kontaktpunkter navnlig til udveksling af oplysninger i henhold til artikel 8, og via Kommissionen skal de øvrige medlemsstater underrettes om disse kontaktpunkter.

Artikel 10 definerer det territoriale anvendelsesområde for udkastet til rammeafgårelsen, så det svarer til direktivforslagets. Efter direktivets artikel 3, stk. 1, er anvendelsesområdet medlemsstaternes indre og ydre territorialfarvande, stræder benyttet i international sejlads, de eksklusive økonomiske zoner og det åbne hav.

Artikel 11 vedrører gennemførelse af rammeafgårelsen. I lighed med andre rammeafgårelser skal medlemslandene efter stk. 2, foretage en afrapportering over for Rådets Generalsekretariat og Kommissionen om, hvorledes de forpligtelser, der følger af rammeafgårelsen, er gennemført i national ret. Kommissionen udarbejder herefter en skriftlig rapport og på baggrund af denne vurderer Rådet, om medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger.

Endvidere fremgår det af stk. 3, at Kommissionen senest 5 år efter, at rammeafgårelsen skal være gennemført i national ret, på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne forelægger en rapport for Rådet om den konkrete anvendelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører bøderegerne i artikel 6, stk. 1 og 2. Samtidig fremsætter Kommissionen de forslag, som den finder hensigtsmæssige, hvilket kan omfatte forslag om, at medlemsstaterne, for så vidt angår overtrædelser begået på deres søterritorium eller i deres eksklusive økonomiske zone, ikke skal anse et fartøj, der fører en anden medlemsstats flag, for at være et fremmed fartøj som omhandlet i De Forenede Nationers Havretskonvention artikel 230. Artikel 230 indeholder bestemmelser om begrænset anvendelse af andet end bødestraf i forhold til fremmede skibe.

Artikel 12 vedrører ikrafttrædelse af rammeafgårelsen.

Det skal bemærkes, at det seneste udkast til rammeafgårelse ledsages af et udkast til tre råds erklæringer. For det første opfordres Kommissionen til at undersøge, om der er mulighed for at iværksætte et initiativ inden for IMO's (International Maritime Organisation) rammer med henblik på en revision af MARPOL konventionen 73/78 navnlig på grundlag af den nyeste EF- og EU-lovgivning om forurening fra skibe.

For det andet fastslås det, at rammeafgårelsens artikel 2 fastlægger det strafbare område ved at henvise til bestemmelserne i direktivets artikel 4 og 5, og at den endelige fastlæggelse af det strafbare område derfor afhænger af den endelige udformning af direktivets artikel 4 og 5.

For det tredje forpligtes Kommissionen til i forbindelse med udarbejdelse af rapporten efter rammeafgårelsens artikel 11, stk. 3, at foretage en vurdering af de økonomiske konsekvenser og de konsekvenser for bekæmpelsen af forurening til søs, som Kommissionens eventuelle forslag indebærer.

5. De lovgivningsmæssige konsekvenser af udkastet til rammeafgårelse

Den centrale danske lov på området er lov om beskyttelse af havmiljøet (jf. lov nr. 476 af 30. juni 1993 som senest ændret ved lov nr. 1373 af 20. december 2004, »havmiljøloven«). I medfør af havmiljøloven er udstedt bekendtgørelse nr. 166 af 1. april 1987 om klassifikation og kategorisering, samt udtømmning af flydende stoffer, der transporteres i bulk (udtømmningsbekendtgørelsen) samt bekendtgørelse nr. 485 af 15. juni 1999 om udtømmning af olie fra skibe.

Der findes endvidere en række andre miljøregler, navnlig i miljøbeskyttelsesloven (jf. lov bekendtgørel-

se nr. 753 af 25. august 2001, som senest ændret ved lov nr. 314 af 5. maj 2004) og lov om kemiske stoffer og produkter (jf. lovbekendtgørelse nr. 21 af 16. januar 1996, som senest ændret ved lov nr. 315 af 5. maj 2004), der ikke er særligt rettet mod havmiljøforurening, men som efter omstændighederne også vil kunne finde anvendelse.

Havmiljøloven indeholder i kapitel 2 regler om udtømning af olie. Efter § 11, stk. 1, må udtømning af olie ikke finde sted på dansk søterritorium. I de eksklusive økonomiske zoner eller uden for dansk søterritorium i øvrigt er der ikke ubegrænset forbud mod udtømning af olie, men udtømningen må kun finde sted i overensstemmelse med nærmere regler fastsat af miljøministeren, jf. § 11, stk. 2 og 3.

De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelsen om udtømning af olie fra skibe, der i § 2-3 regulerer de såkaldte særlige havområder og i §§ 4-5 udtømning uden for de særlige havområder.

Havmiljøloven indeholder endvidere i kapitel 3 regler om udtømning af flydende stoffer, der transporteres i bulk. Efter § 13, stk. 1, må udtømning af sådanne stoffer, bortset fra vand, ikke finde sted på dansk søterritorium. I de eksklusive økonomiske zoner eller uden for dansk søterritorium i øvrigt er der ikke ubegrænset forbud mod udtømning af flydende stoffer, men udtømningen må kun finde sted i overensstemmelse med nærmere regler fastsat af miljøministeren, jf. § 13, stk. 2 og § 14.

De nærmere regler er fastsat i udtømningsbekendtgørelsen.

Overtrædelse af bestemmelserne i havmiljølovens § 11, stk. 1 og 2, samt bekendtgørelsen om udtømning af olie §§ 2-5 er strafbelagt, jf. henholdsvis havmiljølovens § 59 og bekendtgørelsens § 7. Tilsvarende gælder overtrædelse af bestemmelserne i havmiljølovens § 13 og de relevante bestemmelser i udtømningsbekendtgørelsen, jf. henholdsvis havmiljølovens § 59 og udtømningsbekendtgørelsens § 18.

Miljøstyrelsen har over for Justitsministeriet oplyst, at de handlinger, som efter direktivforslagets artikel 4 og 5 skal betragtes som overtrædelser, er ulovlige efter dansk miljølovgivning – dvs. havmiljøloven, bekendtgørelsen om udtømning af olie fra skibe samt udtømningsbekendtgørelsen. Som nævnt ovenfor er de relevante bestemmelser i miljølovgivningen strafbelagte, og de pågældende danske regler må således anses for at opfylde mindstekravene for det strafbare område som fastsat i rammeafgørelsens artikel 2.

Det bemærkes i den forbindelse, at efter straffelovens § 196 om grov miljøkriminalitet straffes den, der under skærpende omstændigheder i strid med miljø-

lovgivningen 1) forurener luft, vand, jord eller undergrund med den følge, at der sker betydelig skade på miljøet eller fremkaldes nærliggende fare herfor, eller 2) opbevarer eller bortskaffer affald eller lignende stoffer med den følge, at der sker betydelig skade på miljøet eller fremkaldes nærliggende fare herfor. Strafferammen er fængsel indtil 4 år.

Rammeafgørelsens artikel 3 om straf for medvirken er opfyldt ved straffelovens § 23, der indeholder hjemmel til at straffe for medvirken både til overtrædelse af straffeloven og særlovgivningen, i dette tilfælde havmiljøloven.

For så vidt angår mindstekravene til strafferammernes maksimum i rammeafgørelsens artikel 4 bemærkes, at overtrædelser af havmiljøloven straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Straffen kan i henhold til havmiljølovens § 59, stk. 3, stige til fængsel indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er 1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor, eller 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Bekendtgørelserne om henholdsvis klassifikation og kategorisering, samt udtømning af flydende stoffer, der transporteres i bulk og om udtømning af olie indeholder også hjemmel til bødestraf og fængselsstraf op til 2 år.

Strafbestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 110 og lov om kemiske stoffer og produkter § 59 er sammenlignelige med havmiljølovens § 59, og hjemler således almindeligvis bødestraf og i alvorligere tilfælde fængsel indtil 2 år.

Særligt alvorlige tilfælde straffes efter straffelovens § 196 om grov miljøkriminalitet med fængsel indtil 4 år.

De gældende danske strafferammer i havmiljøloven og straffelovens § 196 opfylder rammeafgørelsens artikel 4 med følgende to undtagelser:

Efter artikel 4, stk. 3, skal medlemsstaterne have en strafferamme med et maksimum på mindst mellem 5 og 10 års fængsel, hvis forsætlige overtrædelser af artikel 2 har medført betydelige og omfattende skader på vandkvaliteten, dyre- eller plantearter eller dele af disse samt alvorlig personskade eller død.

Gerningsbeskrivelsen i artikel 4, stk. 3, vurderes efter dansk ret at være omfattet af straffelovens § 196, jf. havmiljøloven. Det er dog ikke efter straffelovens § 196 noget krav, at den ulovlige udtømning har haft alvorlig personskade eller død til følge, idet straffelovens § 196 er anvendelig, allerede fordi den ulovlige udtømning har haft til følge, at miljøet er blevet bety-

deligt skadet, eller der har været nærliggende fare herfor.

Hverken havmiljølovens § 59, bekendtgørelserne om henholdsvis klassifikation og kategorisering, samt udtømning af flydende stoffer, der transporteres i bulk og om udtømning af olie eller straffelovens § 196 har en strafferamme med et maksimum på mindst 5 års fængsel.

I de tilfælde, hvor der både sker alvorlig skade på miljøet og på person, vil der efter omstændighederne ikke alene være tale om en overtrædelse af straffelovens § 196, jf. de danske havmiljøregler, men eventuelt også en overtrædelse af visse bestemmelser om forbrydelser mod liv og legeme, som der i givet fald vil kunne straffes i sammenstød med, herunder navnlig straffelovens § 237 (forsætligt manddrab), der har en strafferamme på fængsel fra 5 år til livstid, § 241 (uagtsomt manddrab), der straffes med fængsel indtil 4 måneder eller under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 8 år, § 245 (grov vold), der har en strafferamme på 6 år, § 246 (særlig grov vold), der har en strafferamme på 10 år eller § 249 (uagtsom vold), der straffes med fængsel indtil 4 måneder eller under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 8 år.

Hvorvidt overtrædelser som omfattet af rammeafgørelsens artikel 4, stk. 3, konkret vil være dækket af en strafferamme med et maksimum på mindst mellem 5 og 10 års fængsel, afhænger af de nærmere omstændigheder. Der vil således kunne forekomme situationer, hvor kravet om en strafferamme med et maksimum på mindst mellem 5 og 10 års fængsel ikke er opfyldt i dansk ret. For at opfylde rammeafgørelsens artikel 4, stk. 3, vil det derfor være nødvendigt at forhøje strafferammen i straffelovens § 196 til fængsel indtil 6 år.

Efter artikel 4, stk. 4, litra b, skal medlemsstaterne have en strafferamme med et maksimum på mindst mellem 2 og 5 års fængsel, hvis forsætlige overtrædelser af artikel 2 er begået inden for rammerne af en kriminel organisation.

Efter gældende ret er der ikke mulighed for at udmåle en straf på mindst 2 års fængsel alene af den grund, at handlingen er begået inden for rammerne af en kriminel organisation. For at opfylde artikel 4, stk. 4, litra b, vil det være nødvendigt med en lovændring, således at det forhold, at handlingen er begået inden for rammerne af en kriminel organisation, i sig selv giver mulighed for at udmåle en straf på 2 års fængsel.

Rammeafgørelsens artikel 5 om juridiske personers ansvar er opfyldt ved havmiljølovens § 62 og straffelovens § 306, der indeholder hjemmel til, at juridiske

personer kan straffes i overensstemmelse med reglerne i straffelovens kapitel 5 om strafansvar for juridiske personer.

Rammeafgørelsens artikel 6, stk. 1, litra i), hvorefter maksimum for bøder idømt juridiske personer ikke må ligge under en vis grænse, er ligeledes opfyldt i dansk ret, idet der ikke i dansk ret er fastsat maksimum for bødernes størrelse. Bestemmelsen i rammeafgørelsens artikel 6, nr. 1, litra ii), om andre sanktioner end bøder er valgfri og kræver derfor ikke lovændringer.

Bestemmelserne i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2 og 3, vedrørende minimum for bødemaximum ved anvendelse af alternative kriterier for udmåling af bødens størrelse kræver ligeledes ikke lovændringer, idet der som nævnt ikke i Danmark er fastsat maksimum for bødernes udmåling.

Bestemmelserne om straffemyndighed i rammeafgørelsens artikel 7 vurderes at være opfyldt i dansk ret ved straffelovens generelle regler om straffemyndighed sammenholdt med havmiljølovens § 2 om havmiljølovens anvendelsesområde.

Dansk ret hjemler således straffemyndighed som fastsat i rammeafgørelsens artikel 7, nr. 1, litra a og b, vedrørende handlinger begået på landets territorium og i den eksklusive økonomiske zone, dvs. fra søterritoriets ydre grænse til 200 sømil målt fra de såkaldte basislinier, jf. straffelovens § 6, nr. 1, § 3 i lov nr. 411 af 22. maj 1996 om eksklusive økonomiske zoner og havmiljølovens § 2, nr. 1, for så vidt angår danske skibe og nr. 1 og 4 for så vidt angår udenlandske skibe.

Handlinger begået på skibe, der sejler under dansk flag, jf. rammeafgørelsen artikel 7, nr. 1, litra c, hører under dansk straffemyndighed efter straffelovens § 6, nr. 2 og 3, hvis det danske skib befinder sig uden for nogen stats folkeretligt anerkendte område eller for så vidt det danske skib befinder sig på fremmed folkeretligt anerkendt område, hvis handlingen er begået af personer, der hører til fartøjet eller som rejsende følger med dette, jf. havmiljølovens § 2, nr. 1.

Under dansk straffemyndighed hører endvidere efter straffelovens § 7, nr. 2, handlinger begået af danske statsborgere foretaget på fremmed folkeretligt anerkendt område, hvis handlingen er strafbar også efter den dér gældende lovgivning, jf. havmiljøloven § 2, nr. 1, vedrørende handlinger begået på danske skibe, og nr. 4 vedrørende handlinger begået på udenlandske skibe, jf. rammeafgørelsens artikel 7, nr. 1, litra d, 1. led.

Handlinger begået af danske statsborgere uden for folkeretligt anerkendt statsområde, jf. rammeafgørelsens artikel 7, nr. 1, litra d, 2. led, hører under dansk straffemyndighed, hvis handlinger af den pågældende

art kan medføre højere straf end fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 7, nr. 1, og havmiljølovens § 2, nr. 1 og 5. Efter havmiljølovens § 59, stk. 1, er straffen for overtrædelse af havmiljøloven bøde, og kun under skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år. Dette gælder, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er 1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor eller 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser. Strafferammen i straffelovens § 196 er fængsel i indtil 4 år. Danmark opfylder således ikke rammeafgørelsens artikel 7, nr. 1, litra d, 2. led, for så vidt angår overtrædelser af havmiljølovens § 59, stk. 1. Imidlertid er bestemmelsen efter rammeafgørelsens artikel 7, stk. 2, litra a, valgfri, og Danmark agter derfor i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 7, stk. 3, at give meddelelse til Generalsekretariatet for Rådet om, at denne bestemmelse alene finder delvis anvendelse for Danmark.

Efter dansk ret er der ikke straffemyndighed i tilfælde, hvor handlingen foretages til fordel for en juridisk person, som har sit vedtægtsmæssige hjemsted i Danmark, jf. rammeafgørelsens artikel 7, stk. 1, litra e. Bestemmelsen er efter rammeafgørelsens artikel 7, stk. 2, litra b, valgfri. Danmark agter derfor i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 7, stk. 3, at give meddelelse til Generalsekretariatet for Rådet om, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse for Danmark.

Der antages tillige efter dansk ret at være straffemyndighed i tilfælde, hvor handlinger, der er begået fra et udenlandsk skib uden for Danmarks søterritorium og eksklusive økonomiske zone, har medført eller

sandsynligvis vil medføre skader inden for Danmarks territorium eller Danmarks eksklusive økonomiske zone, og skibet efterfølgende frivilligt befinder sig i dansk havn eller ved en dansk off-shore terminal, jf. straffelovens § 9 og havmiljølovens § 2, nr. 4, sammenholdt med artikel 218 i FN's Havretskonvention. Disse bestemmelser opfylder kravene i rammeafgørelsens artikel 7, nr. 1, litra f.

Endelig er der efter straffelovens § 8, nr. 5, og havmiljølovens § 2, nr. 1, om danske skibe og nr. 5 om udenlandske skibe, straffemyndighed vedrørende skibe på åbent hav, jf. rammeafgørelsen artikel 7, nr. 1, litra g.

Rammeafgørelsens artikel 7 om straffemyndighed vurderes således ikke at kræve ændringer i dansk ret. Det bemærkes i øvrigt i den forbindelse, at det følger af straffelovens § 8, nr. 5, at under dansk straffemyndighed hører handlinger, foretagne uden for den danske stat, uden hensyn til, hvor gerningsmanden hører hjemme, når handlingen er omfattet af mellemfolkelig overenskomst, ifølge hvilken Danmark er forpligtet til at foretage retsforfølgning – her en rammeafgørelse om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe.

For så vidt angår rammeafgørelsens artikel 8 og 9 om udveksling af oplysninger med de øvrige EU-lande vil disse ikke have lovgivningsmæssige konsekvenser. Heller ikke de øvrige bestemmelser i artikel 10-12 i udkastet til rammeafgørelsen vil have lovgivningsmæssige konsekvenser, idet disse bestemmelser angår det territoriale anvendelsesområde samt gennemførelse og ikrafttræden af rammeafgørelsen.

Forslag til

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 1, litra e), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets og Kommissionens handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres³⁾, samt konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 (punkt 48)⁴⁾ efterlyser lovgivningsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af miljøkriminalitet, navnlig fælles sanktioner og sammenlignelige retsplejegarantier.

(2) [...]

(3) Bekæmpelse af forsætlig eller alvorlig uagtsom forurening fra skibe er et af Den Europæiske Unions prioriterede områder. Især konklusionerne fra Det Europæiske Råd i København den 12. og 13. december 2002 (punkt 32-34) og erklæringen fra RIA-Rådet af 19. december 2002 efter olietankskibet Prestige's forlis viser EU's vilje til at vedtage alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå, at sådanne katastrofer sker igen.

(4) I den henseende bør der - således som Kommissionen anførte i sin meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om skærpelse af sikkerheden til søs efter olietankskibet Prestige's forlis⁵⁾ - ske en tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning.

(5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/.../EF om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser samt denne rammeafgørelse, der supplerer direktiv 2004/.../EF med detaljerede regler på det strafferetlige område, tager sigte på en sådan tilnærmelse.

(6) Rådet finder, at denne rammeafgørelse, der er baseret på artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union, er et korrekt instrument til at forpligte medlemsstaterne til at fastsætte strafferetlige sanktioner.

(7) På grund af adfærdens specifikke art er der indført fælles sanktioner for juridiske personer.

(8) [...]

(9) Der bør tilvejebringes et optimalt samarbejde mellem medlemsstaterne for at sikre en hurtig udveksling af oplysninger medlemsstaterne imellem. Der skal udpeges kontaktpunkter.

(10) Målene for den påtænkte handling kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den grænseoverskridende karakter af de skader, den omhandlede adfærd kan medføre, bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fælles-

skabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, går denne rammeafgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (11) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (12) Denne rammeafgørelse indeholder ikke noget udtrykkeligt krav til medlemsstater, som grænser op til stræder, der benyttes i international sejlads og er omfattet af be-

stemmelserne om transitpassage i kapitel III, afsnit 2, i De Forenede Nationers havretskonvention af 1982, om at fastlægge deres straffemyndighed med hensyn til overtrædelser begået i sådanne stræder. Straffemyndigheden for så vidt angår sådanne overtrædelser skal fastlægges i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a) og b), i rammeafgørelsen i overensstemmelse med international ret, særlig artikel 34 i ovennævnte FN-konvention.

- (13) Kommissionen skal overvåge, hvorledes medlemsstaterne i praksis gennemfører denne rammeafgørelse, og skal om fem år forelægge Rådet en rapport; denne rapport kan indeholde passende forslag –

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

*Artikel 1**Definitioner*

Definitionerne i artikel [...] i direktiv 2004/.../EF finder anvendelse i denne rammeafgørelse.

*Artikel 2**Strafbare handlinger*

1. Med forbehold af artikel 4, stk. 1a, træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at overtrædelser som omhandlet i artikel 4 og 5 i direktiv 2004/.../EF, betragtes som en strafbar handling.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på besætningsmedlemmer for så vidt angår overtrædelser, der sker i stræder benyttet i international sejlads, i de eksklusive økonomiske zoner eller på åbent hav, såfremt bestemmelserne i MARPOL 73/78, bilag I, nr. 11, litra b), eller i bilag II, nr. 6, litra b), i øvrigt er overholdt.

*Artikel 3**Medvirken i form af tilskyndelse, råd eller dåd*

Hver medlemsstat træffer efter national ret de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at medvirken til en i artikel 2 omhandlet handling i form af tilskyndelse, råd eller dåd er strafbar.

*Artikel 4**Sanktioner*

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning, herunder i det mindste i alvorlige tilfælde også fængsel med en strafferamme på mindst mellem et og tre års fængsel.
 - 1a. I mindre alvorlige sager, hvor den begåede handling ikke volder større skade på vandkvaliteten, kan medlemsstaten indføre en anden type sanktioner end dem, der er omhandlet i stk. 1.
 2. De i stk. 1 omhandlede strafferetlige sanktioner kan ledsages af andre sanktioner eller

foranstaltninger, navnlig bøder eller for en fysisk persons vedkommende forbud mod at udøve virksomhed, der forudsætter officiel autorisation eller godkendelse, eller mod at stifte, administrere eller lede et selskab eller en fond, såfremt de forhold, der har ført til den pågældendes domfældelse, viser en tydelig risiko for, at den samme form for kriminel aktivitet vil blive genoptaget.

3. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 omhandlede forsætligt begåede strafbare handling kan straffes med fængsel med en strafferamme på mindst mellem 5 og 10 års fængsel, såfremt handlingen har medført betydelige og omfattende skader på vandkvaliteten, dyre- eller plantearter eller dele af disse, samt dødsfald eller alvorlig personskade.
4. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 omhandlede forsætligt begåede strafbare handling kan straffes med fængsel med en strafferamme på mindst 2 til 5 års fængsel,
 - a) hvis handlingen har medført betydelige og omfattende skader på vandkvaliteten eller på dyre- eller plantearter eller dele af disse, eller
 - b) hvis handlingen er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i fælles aktion 98/733/RIA af 21. december 1998 om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater, uanset det strafniveau, der er omhandlet deri.
5. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 omhandlede strafbare handling, når den er begået ved grov uagtsomhed, kan straffes med fængsel med en strafferamme på mindst 2 til 5 års fængsel, såfremt handlingen har medført betydelige og omfattende skader på vandkvaliteten, dyre- eller plantearter eller dele af disse, samt dødsfald eller alvorlig personskade.
6. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 omhandlede strafbare handling, når den er begået ved grov uagtsomhed, kan straffes med fængsel med en strafferamme på mindst 1 til 3 års fængsel, såfremt handlingen

gen har medført betydelige og omfattende skader på vandkvaliteten eller på dyre- eller plantearter eller dele af disse.

7. For så vidt angår frihedsstraf finder denne artikel anvendelse med forbehold af folkeretten og især artikel 230 i FN's havretskonvention.

Artikel 5

Juridiske personers ansvar

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger, der, for at skaffe dem vinding, er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på:
 - a) beføjelser til at repræsentere den juridiske person, eller
 - b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
 - c) beføjelse til at udøve intern kontrol.
2. Ud over i de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå den i artikel 2 omhandlede strafbare handling for at skaffe den juridiske person vinding.
3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig efterfølgelse af fysiske personer, der begår, tilskynder eller medvirker til den i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handling.

Artikel 6

Sanktioner over for juridiske personer

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i medfør af artikel 5, stk. 1, kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den

strafbare handling og har afskrækkende virkning. Disse sanktioner

- i) skal i det mindste i tilfælde, hvor den juridiske person kendes ansvarlig for de i artikel 2 omhandlede strafbare handlinger, omfatte bøder:
 - med et maksimum på mindst mellem 150 000 EUR og 300 000 EUR
 - med et maksimum på mindst mellem 750 000 EUR og 1 500 000 EUR i de mest graverende tilfælde, herunder mindst de forsætligt begåede strafbare handlinger, der er omfattet af artikel 4, stk. 3 og 4.
- ii) kan i alle tilfælde omfatte andre sanktioner end bøder, f.eks.:
 - a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud,
 - b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed,
 - c) anbringelse under retsligt tilsyn,
 - d) likvidation efter retskendelse,
 - e) pligt til at træffe bestemte foranstaltninger for at undgå følgevirkningerne af den strafbare handling, der medførte den juridiske persons ansvar.
- 1a. Med henblik på gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1, nr. i), og uden at dette berører stk. 1, første punktum, anvender de medlemsstater, hvor euroen ikke er indført, den vekselkurs mellem euroen og deres valuta, som er offentliggjort i EUT på dagen for vedtagelsen af denne rammeafgørelse.
2. En medlemsstat kan gennemføre bestemmelserne i stk. 1, nr. i), ved at anvende en ordning, hvor bøden står i et rimeligt forhold til den juridiske persons omsætning, til den finansielle fordel, som opnås eller forventes opnået ved at begå den strafbare handling, eller til enhver anden værdi, som angiver den juridiske persons finansielle situation, under forudsætning af, at denne ordning gør det muligt at idømme bøder, som mindst svarer til de i stk. 1, nr. i), fastsatte minimumsniveauer for den maksimale bøde.
3. En medlemsstat, der ønsker at gennemføre rammeafgørelsen i overensstemmelse med den i stk. 2 fastsatte valgmulighed, giver Generalsekretariatet for Rådet samt Kommissionen meddelelse herom.
4. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk

person, der kendes ansvarlig i medfør af artikel 5, stk. 2, kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning.

Artikel 7

Straffemyndighed

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed, for så vidt folkeretten hjemler dette, med hensyn til de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger, når den strafbare handling er begået:
 - a) helt eller delvist på dens territorium,
 - b) i dens eksklusive økonomiske zone eller i en tilsvarende zone, der er oprettet i henhold til folkeretten,
 - c) om bord på et skib, der sejler under dens flag,
 - d) af en af dens statsborgere, hvis handlingen er strafbar efter straffeloven dér, hvor den er begået, eller hvis det sted, hvor handlingen er begået, ikke er omfattet af nogen højhedsret,
 - e) til fordel for en juridisk person, som har sit vedtægtsmæssige hjemsted på dens territorium,
 - f) uden for dens territorium, men har medført eller sandsynligvis vil medføre skader inden for dens territorium eller dens økonomiske zone, og skibet frivilligt befinder sig i en havn eller en offshore-terminal i den pågældende medlemsstat,
 - g) på åbent hav, og skibet frivilligt befinder sig i en havn eller en offshore-terminal i den pågældende medlemsstat.
2. En medlemsstat kan beslutte, at den ikke eller kun i specifikke tilfælde eller under specifikke omstændigheder vil anvende straffemyndighedsreglen i:
 - a) stk. 1, litra d)
 - b) stk. 1, litra e).
3. Medlemsstaterne underretter Generalsekretariatet for Rådet, hvis de beslutter at anvende stk. 2, og oplyser i givet fald, i hvilke specifikke tilfælde eller under hvilke specifikke omstændigheder beslutningen finder anvendelse.
4. Hvis mere end én medlemsstat har straffemyndighed, tilstræber de pågældende med-

lemsstater en passende koordinering af deres indsats, navnlig for så vidt angår betingelserne for retsforfølgning og bestemmelserne om gensidig bistand.

5. Der bør tages hensyn til følgende former for tilknytning:
 - a) den medlemsstat, på hvis territorium, eksklusive økonomiske zone eller tilsvarende zone den strafbare handling er begået
 - b) den medlemsstat, på hvis territorium eller i hvis eksklusive økonomiske zone eller tilsvarende zone følgerne af den strafbare handling gør sig gældende
 - c) den medlemsstat, i hvis territorialfarvande, eksklusive økonomiske zone eller tilsvarende zone et skib, hvorfra den strafbare handling er begået, er i transit
 - d) den medlemsstat, hvor gerningsmanden er statsborger eller har bopæl
 - e) den medlemsstat, på hvis område den juridiske person, på hvis vegne den strafbare handling er begået, har sit vedtægtsmæssige hjemsted
 - f) den medlemsstat, der er flagstat for det skib, hvorfra den strafbare handling er begået.
6. Ved anvendelsen af denne artikel omfatter territoriet, det område, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a) og b) , i direktiv 2004/.../EF.

Artikel 8

Meddelelse af oplysninger

1. Hvis en medlemsstat underrettes om, at der er begået en strafbar handling omfattet af artikel 2, eller at der er risiko for, at der vil blive begået en sådan handling, der medfører eller kan forventes at medføre en umiddelbar forurening, underretter den straks eventuelle andre medlemsstater, der kan blive ramt af disse skader, samt Kommissionen.
2. Hvis en medlemsstat underrettes om, at der er begået en strafbar handling, der er omfattet af artikel 2, eller at der er risiko for, at der vil blive begået en sådan handling, der kan forventes at være omfattet af en medlemsstats straffemyndighed, underretter den straks den pågældende medlemsstat.
3. Medlemsstaterne underretter straks flagstaten eller enhver anden berørt medlemsstat

Bilag til f. t. beslutn. vedr. bekæmpelse af forurening fra skibe

om de foranstaltninger, der er truffet i medfør af denne rammeafgørelse, særlig artikel 7.

*Artikel 9**Udpegning af kontaktpunkter*

1. Hver medlemsstat udpeger eksisterende kontaktpunkter eller opretter om nødvendigt nye kontaktpunkter, navnlig til udveksling af oplysninger i henhold til artikel 8.
2. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen, hvilken eller hvilke myndigheder der fungerer som kontaktpunkter efter stk. 1. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om disse kontaktpunkter.

*Artikel 10**Territorialt anvendelsesområde*

Denne rammeafgørelse har samme territoriale anvendelsesområde som direktiv 2004/.../EF.

*Artikel 11**Gennemførelse*

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse senest den [...] ⁶⁾.
2. Medlemsstaterne meddeler senest samme dato Generalsekretariatet for Rådet og

Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På grundlag af disse oplysninger og en skriftlig rapport fra Kommissionen undersøger Rådet senest den [...] ⁷⁾, om medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.

3. 5 år efter den i stk. 1 nævnte dato forelægger Kommissionen på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne om anvendelsen af bestemmelserne om gennemførelse af denne rammeafgørelse Rådet en rapport og fremsætter de forslag, som den finder hensigtsmæssige, hvilket kan omfatte forslag om, at medlemsstaterne, for så vidt angår overtrædelser begået på deres søterritorium eller i deres eksklusive økonomiske zone eller tilsvarende zone, ikke skal anse et fartøj, der fører en anden medlemsstats flag, for at være et fremmed fartøj som omhandlet i De Forenede Nationers havretskonventions artikel 230.

*Artikel 12**Ikrafttræden*

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

1) EUT C [...] af [...], s. [...].

2) EUT C [...] af [...], s. [...].

3) EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1, punkt 18.

4) <http://ue.eu.int/en/Info/eurocouncil/index.htm>

5) Meddelelse af 3. december 2002, KOM(2002) 681 endelig.

6) 18 måneder efter rammeafgørelsens vedtagelse.

7) 24 måneder efter den dato, der fastsættes i artikel 11, stk. 1.

Forslag til

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/.../EF om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af
Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80,
stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæi-
ske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra
Regionsudvalget²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabets politik for sikkerhed til søs har et højt niveau for sikkerhed og miljøbeskyttelse som mål og har som forudsætning, at alle parter, der er involveret i gods-transport ad søvejen, bærer en del af ansvaret for, at skibe, der sejler i Fællesskabets farvande, overholder gældende regler og standarder.
- (2) Alle medlemsstaternes lovgivning om udtømning af forurenende stoffer fra skibe bygger på Marpol 73/78-konventionen; disse regler tilsidesættes imidlertid dagligt af et meget stort antal skibe, der sejler i Fællesskabets farvande, uden at der skrives ind.
- (3) Marpol 73/78-konventionen er ikke ensartet gennemført i alle medlemsstaterne, og der er derfor behov for at harmonisere gennemførelsen på fællesskabsplan; især er der betydelig forskel på, hvilken praksis medlemsstaterne følger, når de pålægger sanktioner for udtømning af forurenende stoffer fra skibe.
- (4) Afskrækkende foranstaltninger er en integrerende del af Fællesskabets politik for sikkerhed til søs, da de sikrer sammenhæng mellem ansvaret hos hver enkelt part, der er involveret i transport af forurenende gods ad søvejen, og dennes risiko for at få pålagt sanktioner; for en effektiv beskyttelse af miljøet er der derfor behov for sanktioner, der er effektive, har afskrækkende virkning og står i rimeligt forhold til overtrædelserne.
- (5) Med henblik herpå er det vigtigt, at der ved hjælp af passende retlige instrumenter foretages en indbyrdes tilnærmelse af eksisterende lovgivning, og især at der fastlægges en præcis definition af den pågældende overtrædelse, undtagelser herfra, minimumsregler for straf, ansvar og jurisdiktion.
- (6) Dette direktiv suppleres af detaljerede bestemmelser om strafbare handlinger og sanktioner såvel som andre bestemmelser i Rådets rammeafgørelse 2005/.../RIA af ... [om styrkelse af de strafferetlige rammer til bekæmpelse af forurening fra skibe]⁴⁾.
- (7) De internationale ordninger for civilretligt ansvar og kompensation for olieforurening og for forurening med andre farlige eller skadelige stoffer har ikke en tilstrækkelig afskrækkende virkning til, at de parter, der er involveret i transport af farligt gods ad søvejen, afholder sig fra at handle ukorrekt; den nødvendige afskrækkende virkning kan kun opnås ved, at der indføres sanktioner, som finder anvendelse på enhver, der er årsag til eller medvirker til havforurening; sanktionerne bør ikke blot finde anvendelse over for rederen og skibsføreren, men også over for ejeren af lasten, klassifikationssselskabet og andre involverede personer.
- (8) Udtømning af forurenende stoffer fra skibe bør betragtes som overtrædelser, hvis de begås forsætligt, hensynsløst eller groft uagtsomt. Disse overtrædelser betragtes som strafbare handlinger i henhold til og under forhold fastsat i rammeafgørelse 2005/.../RIA, der supplerer dette direktiv.
- (9) Sanktioner for udtømning af forurenende stoffer fra skibe er ikke knyttet til de pågældende parters civilretlige ansvar og falder således uden for regler, som måtte begrænse eller videregive det civilretlige ansvar, og de begrænser heller ikke effektiviteten ved kompensation af ofrene for forurening.
- (10) Der er behov for yderligere effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne om at sikre, at udtømning af forurenende stoffer fra skibe spores i tide, og at lovovertræderne bliver fundet. Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur bør derfor spille en vigtig rolle ved at samarbejde med medlemsstaterne om at udvikle tekniske løsninger og yde teknisk bistand ved gennemførelsen af dette direktiv og ved at bistå det med at udføre opgaver, som pålægges Kommissionen med henblik på en effektiv gennemførelse af dette direktiv.

- (11) For bedre at forebygge og bekæmpe havforurening bør der skabes synergi mellem håndhævende myndigheder og nationale kystvagter. Kommissionen bør i denne forbindelse foretage en forundersøgelse om en europæisk kystvagt med ansvar for forureningsforebyggelse og -beredskab og oplyse om omkostninger og fordele. Denne undersøgelse bør i givet fald følges op af et forslag om en europæisk kystvagt.
- (12) Når der foreligger klare objektive beviser for en udtømming, der forvolder større skade eller truer med at forvolde større skade, forelægger medlemsstaterne sagen for deres kompetente myndigheder med henblik på at indlede retsforfølgning i overensstemmelse med artikel 220 i De Forenede Nationers havretskonvention af 1982.
- (13) Håndhævelsen af direktiv 2000/59/EF⁵⁾ udgør sammen med dette direktiv et vigtigt instrument i rækken af foranstaltninger til forebyggelse af forurening fra skibe.
- (14) Dette direktiv er i overensstemmelse med principperne om subsidiaritet og proportionalitet i traktatens artikel 5. For at opnå et højt sikkerheds og miljøbeskyttelsesniveau inden for søtransport, er det *nødvendigt at* gøre de internationale regler for forurening fra skibe til fællesskabsret og indføre sanktioner, herunder strafferetlige eller administrative sanktioner, for overtrædelse heraf. Dette kræver, at Fællesskabet fastsætter harmoniserede regler. Dette direktiv går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. Det er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender strengere bestemmelser til bekæmpelse af forurening fra skibe i overensstemmelse med folkeretten.
- (15) Dette direktiv er i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Personer, der er mistænkt for at have begået en overtrædelse, må sikres en redelig og uafhængig behandling af deres sag, og sanktionerne skal være forholdsmæssige -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1**Formål*

1. Formålet med dette direktiv er at gøre de internationale regler for forurening fra skibe til fællesskabsret og sikre, at der for at forbedre sikkerheden til søs og øge beskyttelsen af havmiljøet mod forurening fra skibe kan benyttes hensigtsmæssige sanktioner, jf. artikel 8, mod personer, der gør sig skyldige i udtømminger.
2. Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender strengere bestemmelser til bekæmpelse af forurening fra skibe i overensstemmelse med folkeretten.

*Artikel 2**Definitioner*

I dette direktiv forstås ved:

1. "Marpol 73/78": den internationale konvention af 1973 om forebyggelse af forurening fra skibe, samt 1978-protokollen hertil, i den gældende affattelse
2. "forurenende stoffer": stoffer, der er omfattet af bilag I (olie) og II (skadelige flydende stoffer i bulk) til Marpol 73/78
3. "udtømning": enhver udledning fra et skib, jf. artikel 2 i Marpol 73/78
4. "skib": et søgående fartøj, uanset flag, af en hvilken som helst type, der opererer i havmiljøet, inklusive hydrofoilbåde, luftpudefartøjer, undervandsfartøjer og flydende materiel.

*Artikel 3**Anvendelsesområde*

1. Dette direktiv anvendes i overensstemmelse med folkeretten på udtømning af forurenende stoffer i:
 - a) en medlemsstats indre farvande, herunder havne, for så vidt Marpol-ordningen finder anvendelse
 - b) en medlemsstats territorialfarvande
 - c) stræder benyttet i international sejlads, som er omfattet af bestemmelserne om transitpassage i kapitel III, afsnit 2, i De Forenede Nationers havretskonvention af

1982, for så vidt som sådanne stræder hører under en medlemsstats jurisdiktion

d) en medlemsstats eksklusive økonomiske zone eller tilsvarende zone som fastlagt i overensstemmelse med folkeretten, og

e) det åbne hav.

2. Dette direktiv anvendes på udtømning af forurenende stoffer fra alle skibe, uanset flag, dog ikke krigsskibe, marinehjælpeskibe og andre skibe, som ejes eller drives af en stat, og som på det pågældende tidspunkt udelukkende benyttes i ikke-kommerciel statstjeneste.

*Artikel 4**Overtrædelser*

Medlemsstaterne sikrer, at udtømning af forurenende stoffer i alle de områder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, betragtes som overtrædelser, hvis de begås forsætligt, hensynsløst eller groft uagtsomt. Disse overtrædelser betragtes som strafbare handlinger i henhold til og under forhold fastsat i rammeafgørelse 2005/.../RIA, der supplerer dette direktiv.

*Artikel 5**Undtagelser*

1. En udtømning af forurenende stoffer i de områder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, betragtes ikke som en overtrædelse, hvis den opfylder betingelserne i bilag I, regel 9, 10 eller 11, litra a) eller c), eller i bilag II, regel 5 eller 6, litra a) eller c), i Marpol 73/78.
2. En udtømning af forurenende stoffer i de områder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra c), d) og e), betragtes ikke som en overtrædelse fra ejerens, førerens eller besætnings side, når de handler på skibsførerens ansvar, hvis den opfylder betingelserne i bilag I, regel 11, litra b), eller i bilag II, regel 6, litra b), i Marpol 73/78.

*Artikel 6**Håndhævelse over for skibe i en medlemsstats havn*

1. Hvis der som følge af uregelmæssigheder eller oplysninger opstår mistanke om, at et skib, der frivilligt befinder sig i en havn eller

ved en offshore-terminal i en medlemsstat, har foretaget eller foretager udtømmning af forurenende stoffer i et af de områder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, sikrer medlemsstaten, at der i overensstemmelse med den nationale lovgivning iværksættes en behørig kontrol under iagttagelse af de relevante retningslinjer fra Den Internationale Søfartsorganisation (IMO).

2. Hvis kontrollen i stk. 1 afdækker kendsgerninger, som kunne tyde på en overtrædelse som omhandlet i artikel 4, underrettes de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat og i flagstaten.

Artikel 7

Kyststaters håndhævelse over for skibe i transit

1. Hvis den formodede udtømmning af forurenende stoffer er foregået i de områder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), c), d) eller e), og hvis det mistænkte skib ikke anløber en havn i den medlemsstat, der er i besiddelse af oplysningerne om den formodede udtømmning, finder følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Hvis skibets næste anløbshavn er i en anden medlemsstat, arbejder de pågældende medlemsstater tæt sammen om den kontrol, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, og om passende foranstaltninger vedrørende en sådan udtømmning.
- b) Hvis skibets næste anløbshavn er i en stat uden for Fællesskabet, tager medlemsstaten de nødvendige skridt til at sikre, at skibets næste anløbshavn er underrettet om den formodede udtømmning, og medlemsstaten anmoder den stat, som den næste anløbshavn ligger i, om at træffe passende foranstaltninger vedrørende en sådan udtømmning.

2. I tilfælde, hvor der foreligger klart objektivi bevis for, at et skib, der befinder sig i et af de områder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b) eller d), har begået en overtrædelse i det område, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra d), hvorved der er sket en udtømmning, som har medført betydelig skade eller trussel om betydelig skade på den pågældende medlemsstats kystlinje eller beslægtede interesser eller på nogen ressourcer i de i artikel 3, stk. 1, litra b) eller d), omhandlede

områder, skal denne stat - med forbehold af kapitel XII, afsnit 7, i De Forenede Nationers havretskonvention af 1982 - såfremt beviserne berettiger dertil, forelægge sagen for sine kompetente myndigheder med henblik på at indlede retsforfølgning, herunder tilbageholdelse af skibet, i overensstemmelse med sin nationale lovgivning.

3. Flagstatens myndigheder underrettes under alle omstændigheder.

Artikel 8

Sanktioner

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de overtrædelser, der er omhandlet i artikel 4, fører til sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og som kan omfatte strafferetlige eller administrative sanktioner.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i stk. 1 omhandlede sanktioner finder anvendelse over for enhver, der er ansvarlig for en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 4.

Artikel 9

Overensstemmelse med folkeretten

Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i dette direktiv uden formel eller reel forskelsbehandling af fremmede skibe og i overensstemmelse med folkeretten, herunder afsnit 7 i kapitel XII i De Forenede Nationers havretskonvention af 1982, og de underretter straks skibets flagstat og alle andre berørte stater om foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv.

Artikel 10

Ledsageforanstaltninger

1. I forbindelse med dette direktiv arbejder medlemsstaterne og Kommissionen alt efter behov tæt sammen med Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur og under hensyntagen til handlingsprogrammet for indsats i tilfælde af utilsigtet eller forsætlig havforurening som fastsat i beslutning nr. 2850/2000/EF⁽⁶⁾ og i givet fald under

hensyntagen til gennemførelsen af direktiv 2000/59/EF med henblik på at:

- a) udvikle de informationssystemer, der er nødvendige for effektiv gennemførelse af dette direktiv
 - b) fastsætte fælles praksis og retningslinjer på grundlag af den praksis og de retningslinjer, der gælder på internationalt plan, navnlig for:
 - overvågning og hurtig identifikation af skibe, der i strid med dette direktiv udtømmer forurenende stoffer, herunder i givet fald for overvågningsudstyr om bord
 - pålidelige metoder til at henføre forurenende stoffer i havet til et bestemt skib, og
 - effektiv håndhævelse af dette direktiv.
2. Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur skal i overensstemmelse med sine opgaver, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1406/2002⁷⁾
- a) samarbejde med medlemsstaterne om at udvikle tekniske løsninger og yde teknisk bistand i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv ved foranstaltninger som f.eks. sporing af udtømminger ved hjælp af satellitovervågning og -tilsyn
 - b) bistå Kommissionen med gennemførelsen af dette direktiv, herunder i givet fald ved hjælp af besøg i medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EF) nr. 1406/2002.

Artikel 11

Feasibilityundersøgelse

For bedre at forebygge og bekæmpe havforurening bør der skabes synergi mellem håndhævede myndigheder og nationale kystvagter. Kommissionen forelægger i denne forbindelse inden udgangen af 2006 Europa-Parlamentet og Rådet en forundersøgelse om en europæisk kystvagt med ansvar for forureningsforebyggelse og -beredskab og oplyser om omkostninger og fordele.

Artikel 12

Rapportering

Hvert tredje år sender medlemsstaterne Kommissionen en rapport om de kompetente myn-

digheders anvendelse af dette direktiv. På baggrund af disse rapporter forelægger Kommissionen en fællesskabsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet. I denne rapport vurderer Kommissionen bl.a., om det er ønskeligt at udvide anvendelsesområdet eller tage direktivet op til fornyet overvejelse. Den skal også beskrive udviklingen inden for den relevante retspraksis i medlemsstaterne og behandle muligheden for at oprette en offentlig database, hvor denne retspraksis registreres.

Artikel 13

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS), der er nedsat ved artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 af 5. november 2002⁸⁾.
2. Kommissionen underretter regelmæssigt det udvalg, der er nedsat ved beslutning nr. 2850/2000/EF, om alle forslag til foranstaltninger og andre relevante tiltag mod havforurening.

Artikel 14

Ændringsprocedure

Ændringer til Marpol 73/78 som omhandlet i artikel 2, punkt 1, kan undtages fra direktivets anvendelsesområde i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 2099/2002.

Artikel 15

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ...⁹⁾. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

*Artikel 16**Ikrafttræden*

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

*Artikel 17**Adressater*

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

Sammendrag af reglerne i Marpol 73/78 for udtømmning af olie og skadelige flydende stoffer, jf. artikel 2, nr. 2

Del I: Olie (Marpol 73/78, bilag I)

I Marpol 73/78, bilag I forstås ved "olie" enhver form for mineralolie, herunder råolie, brændselsolie, olieslam, olieaffald og raffinerede produkter (undtagen petrokemikalier, som er omfattet af bestemmelserne i Marpol 73/78, bilag II, og ved "olieholdig blanding" en blanding, som indeholder olie.

Uddrag af de relevante forskrifter i Marpol 73/78, bilag I:

Regel 9 - Kontrol med udtømmning af olie

(1) Med forbehold af bestemmelserne i reglerne 10 og 11 og stk. 2 i denne regel er enhver udtømmning i søen af olie eller olieholdige blandinger fra skibe, som omfattes af dette kapitel, forbudt, medmindre følgende betingelser alle er overholdt:

(a) for så vidt angår udtømmning fra olietankskibe, jf. dog litra b):

- (i) at tankskibet ikke befinder sig inden for et særligt havområde,
- (ii) at tankskibet befinder sig mere end 50 sømil fra nærmeste kyst,
- (iii) at tankskibet gør fart gennem vandet,
- (iv) at den øjeblikkelige udtømningshastighed af olieindhold ikke overstiger 30 liter pr. sømil,
- (v) at den samlede mængde olie, der udtømmes i søen, for eksisterende tankskibe ikke overstiger 1/15000 af den samlede mængde af den særlige last, hvoraf olieresten udgjorde en del, og for nye tankskibe 1/30000 af den samlede mængde af den særlige last, hvoraf olieresten udgjorde en del, og
- (vi) at tankskibet anvender et system til overvågning og kontrol af olieudtømmning samt et sloptankarrangement som foreskrevet i regel 15 i nærværende bilag.

(b) for så vidt angår udtømmning fra skibe med en bruttotonnage på 400 og derover, bortset fra olietankskibe, og fra maskinrumsrendestene, bortset fra lastpumperums-

rendestene i et olietankskib, medmindre det indeholder olieholdige ladningsrester:

- (i) at skibet ikke befinder sig inden for et særligt havområde,
- (ii) at skibet gør fart gennem vandet,
- (iii) at olieindholdet i udløbet, uden at blive fortyndet, ikke overstiger 15 ppm, og
- (iv) at skibet anvender det udstyr [til registrering, kontrol og adskillelse], som er foreskrevet i regel 16.

(2) For så vidt angår et skib med en bruttotonnage på mindre end 400 bortset fra et olietankskib, som befinder sig uden for et særligt havområde, skal [flagstatens] administration påse, at det, så vidt det er praktisk muligt og rimeligt, er forsynet med installationer, der sikrer opbevaring af olierester om bord og udtømmning af dem i modtageanlæg eller i søen i overensstemmelse med forskrifterne i stk. 1, litra b).

[.....]

(4) Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på udtømmning af ren eller adskilt ballast eller ubehandlede olieholdige blandinger, som uden fortynding har et olieindhold, der ikke overstiger 15 ppm, og som ikke stammer fra lastpumperum, og som heller ikke indeholder olierester fra lasttankene.

(5) Ingen udtømmning i havet må indeholde kemikalier eller andre stoffer i mængder eller koncentrationer, som er skadelige for havmiljøet, eller kemikalier eller andre stoffer, som er anvendt for at omgå de betingelser for udtømmning, som er anført i denne regel.

(6) De olierester, som ikke kan udtømmes i søen i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 4, skal forblive om bord eller udtømmes i modtageanlæg

[.....]

Regel 10 - Metoder til forebyggelse af olieforurening fra skibe, som befinder sig i særlige havområder

- (1) I dette kapitel omfatter de særlige havområder: Middelhavsområdet, Østersøområdet, Sortehavsområdet, Rødehavsområdet, Golfområdet, Adenbugten, og det Antarktiske område og de Nord-Vest-Europæiske havområder, [som nærmere defineret i det følgende]
- (2) Med forbehold af bestemmelserne i regel 11 gælder følgende:
- (a) Enhver udtømning i havet af olie eller olieholdige blandinger fra olietankskibe og fra øvrige skibe med en bruttotonnage på 400 og derover er forbudt, medens skibet befinder sig i et særligt havområde. [...]
- (b) [...] Enhver udtømning i havet af olie eller olieholdige blandinger fra skibe med en bruttotonnage som er mindre end 400, bortset fra et olietankskib, er forbudt, mens skibet befinder sig i et særligt havområde undtagen, når olieindholdet i udløbet, uden at være fortyndet, ikke overstiger 15 ppm.
- (3) (a) Bestemmelserne i stk. 2 gælder ikke for udtømning af ren eller adskilt ballast.
- (b) Bestemmelserne i stk. 2, litra a), gælder ikke for udtømning af rensset rendestensvand fra maskinrum, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:
- (i) Rendestensvandet må ikke stamme fra lastpumperum.
- (ii) Rendestensvandet må ikke indeholde olierester, der stammer fra lasten.
- (iii) Skibet skal gøre fart gennem vandet.
- (iv) Olieindholdet i udløbet må uden fortynding ikke overstige 15 ppm.
- (v) Skibet anvender et filtersystem, som opfylder bestemmelserne i regel 16, stk. 5.
- (vi) Filtersystemet skal være forsynet med en stopanordning, der automatisk standser udtømningen, hvis olieindholdet i udløbet overstiger 15 ppm.
- (4) (a) Ingen udtømning i havet må indeholde kemikalier eller andre stoffer i mængder eller koncentrationer, der er skadelige for havmiljøet, eller stoffer, indført for at omgå udtømningsbestemmelserne i denne regel.
- (b) Olierester, som ikke kan udtømmes i havet i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 2 og 3, skal opbevares om bord eller afleveres til modtageanlæg.
- (5) Intet i denne regel skal forhindre et skib på en rejse, hvoraf kun en del går gennem et særligt havområde, i at foretage en udtømning uden for det særlige havområde i overensstemmelse med regel 9.
[.....]

Regel 11 - Undtagelsesbestemmelser

Reglerne 9 og 10 finder ikke anvendelse på:

- (a) udtømning i havet af olie eller olieholdige blandinger, som er nødvendig af hensyn til skibets sikkerhed eller for at redde menneskeliv på havet, eller
- (b) udtømning i havet af olie eller olieholdige blandinger som følge af skade på et skib eller dets udstyr:
- (i) under forudsætning af, at der efter skadens indtræden eller opdagelsen af udtømningen er blevet iagttaget alle rimelige forholdsregler med henblik på at undgå udtømningen eller begrænse den til det mindst mulige, og
- (ii) undtagen hvis rederiet eller føreren handlede enten i den hensigt at volde skade eller skødesløst og med viden om, at der sandsynligvis ville opstå skade, eller
- (c) udtømning i havet af olieholdige stoffer, når dette sker med [flagstatens] administrations godkendelse og med det formål at bekæmpe specifikke forureningshændelser og for at begrænse forureningsskaden mest muligt. En sådan udtømning skal godkendes af enhver regering, inden for hvis jurisdiktion udtømningen påtænkes foretaget.

Del II: Skadelige flydende stoffer (Marpol 73/78, bilag II)

Uddrag af de relevante forskrifter i Marpol 73/78, bilag II:

Regel 3 - Kategorisering af skadelige, flydende stoffer

- (1) For anvendelsen af dette bilags regler skal skadelige flydende stoffer inddeles i følgende fire kategorier:
 - (a) Kategori A - skadelige, flydende stoffer, som, hvis de blev udtømt i havet ved tankrensning eller ved udtømning af ballast, ville frembyde stor fare enten for havenes ressourcer eller den menneskelige sundhed eller ville volde stor skade på havenes rekreative værdier eller være til alvorlig gene for anden retmæssig udnyttelse af havet og derfor berettigede iværksættelsen af strenge foranstaltninger til bekæmpelse af forurening.
 - (b) Kategori B - skadelige, flydende stoffer, som, hvis de blev udtømt i havet ved tankrensning eller ved udtømning af ballast, ville frembyde fare enten for havenes ressourcer eller den menneskelige sundhed eller ville volde skade på havenes rekreative værdier eller være til gene for anden retmæssig udnyttelse af havet og derfor berettigede iværksættelsen af særlige foranstaltninger til bekæmpelse af forurening.
 - (c) Kategori C - skadelige, flydende stoffer, som, hvis de blev udtømt i havet ved tankrensning eller ved udtømning af ballast, ville frembyde mindre fare enten for havenes ressourcer eller den menneskelige sundhed eller ville volde mindre skade på havenes rekreative værdier eller være til mindre gene for anden retmæssig udnyttelse af havet og derfor kræve særlige betingelser for deres behandling.
 - (d) Kategori D - skadelige, flydende stoffer, som, hvis de blev udtømt i havet ved tankrensning eller ved udtømning af ballast, ville frembyde en målelig fare enten for havenes ressourcer eller den menneskelige sundhed eller ville volde minimal skade på havenes rekreative værdier eller være til minimal gene for anden retmæssig udnyttelse af havene og derfor kræve nogen opmærksomhed med hensyn til de betingelser, hvorpå de kan behandles.

[.....]

[Der er i regel 3, stk. 2-4, regel 4 og tillæggene til Marpol 73/78, bilag II, yderligere retningslinjer for kategorisering af stoffer, herunder en liste med kategoriserede stoffer.]

[.....]

Regel 5 - Udtømning af skadelige flydende stoffer

Stoffer under kategorierne A, B, og C uden for særlige områder og stoffer under kategori D i alle områder

Med forbehold af bestemmelserne i [...] regel 6 i dette bilag:

- (1) Udtømning i havet af stoffer, der hører under kategori A som defineret i regel 3, stk. 1, litra a), eller af stoffer, der midlertidigt er vurderet som hørende under kategori A, eller af ballastvand, tankskyllevand eller andre rester eller blandinger, der indeholder sådanne stoffer, er forbudt. Hvis tanke, der indeholder sådanne stoffer eller blandinger, skal renses, skal de herved fremkomne rester udtømmes i et modtageanlæg, indtil koncentrationen af stoffet i udløbet til et sådant anlæg er på eller under 0,1% (vægt) og indtil tanken er tom med undtagelse af hvidt eller gult fosfor, hvor restkoncentrationen skal være på eller under 0,01% (vægt). Vand, der efterfølgende påfyldes tanken, kan udtømmes i havet, når alle følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) skibet skal gøre mindst 7 knops fart, såfremt det fremdrives ved egen kraft, eller mindst 4 knops fart, såfremt det ikke fremdrives ved egen kraft,
 - (b) udtømningen skal ske under vandlinien under hensyntagen til søvandsindtagenes placering, og
 - (c) udtømningen skal ske i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst og på en vanddybde af mindst 25 meter.
- (2) Udtømning i havet af stoffer, der hører under kategori B som defineret i regel 3, stk. 1, litra b), eller af de stoffer, der midlertidigt er vurderet som hørende under kategori B, eller af ballastvand, tankskyllevand eller af andre rester eller blandinger, der indeholder

sådanne stoffer, er forbudt, medmindre følgende betingelser alle er opfyldt:

- (a) skibet skal gøre mindst 7 knobs fart, såfremt det fremdrives ved egen kraft, eller mindst 4 knobs fart, såfremt det ikke fremdrives ved egen kraft,
 - (b) fremgangsmåderne ved og anordningerne til udtømning skal være godkendt af [flagstatens] administration. Sådanne fremgangsmåder og anordninger skal være baseret på standarder, der er udformet af [IMO], og skal sikre, at udløbets koncentration og udtømningshastighed er sådan, at koncentrationen af stoffet ikke overstiger 10 ppm i skibets kølvand,
 - (c) den maksimale lastmængde, der udtømmes fra hver tank med tilhørende rørsystem, må ikke overstige den maksimale mængde, der kan godkendes efter dette stykkes litra b), og må i intet tilfælde overstige den største af værdierne 1 kbm eller 1/3000 af tankens totale kapacitet i kubikmeter,
 - (d) udtømningen skal ske under vandlinien under hensyntagen til søvandsindtagens placering, og
 - (e) udtømningen skal ske i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst og på en vanddybde af mindst 25 meter.
- (3) Udtømning i havet af stoffer, der hører under kategori C som defineret i regel 3, stk. 1, litra c), eller af de stoffer, der midlertidigt er vurderet som hørende under kategori C, eller af ballastvand, tankskyllevand eller af andre rester eller blandinger, der indeholder sådanne stoffer, er forbudt, medmindre følgende betingelser alle er opfyldt:
- (a) skibet skal gøre mindst 7 knobs fart, såfremt det fremdrives ved egen kraft, eller mindst 4 knobs fart, såfremt det ikke fremdrives ved egen kraft,
 - (b) fremgangsmåderne ved og anordningerne til udtømning skal være godkendt af [flagstatens] administration. Sådanne fremgangsmåder og anordninger skal være baseret på standarder, der er udformet af [IMO], og skal sikre, at udløbets koncentration og udtømningshastighed er sådan, at koncentrationen af stoffet ikke overstiger 10 ppm i skibets kølvand,
 - (c) den maksimale lastmængde, der udtømmes fra hver tank med tilhørende rørsystem, må ikke overstige den maksimale mængde, der kan godkendes efter dette stykkes litra b), og må i intet tilfælde overstige den største af værdierne 3 kbm eller 1/1,000 af tankens totale kapacitet i kubikmeter,
 - (d) udtømningen skal ske under vandlinien under hensyntagen til søvandsindtagens placering, og
 - (e) udtømningen skal ske i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst og på en vanddybde af mindst 25 meter.
- (4) Udtømning i havet af stoffer, der hører under kategori D som defineret i regel 3, stk. 1, litra d), eller af de stoffer, der midlertidigt er vurderet som hørende under kategori D, eller af ballastvand, tankskyllevand eller af andre rester eller blandinger, der indeholder sådanne stoffer, er forbudt, medmindre følgende betingelser alle er opfyldt:
- (a) skibet skal gøre mindst 7 knobs fart, såfremt det fremdrives ved egen kraft, eller mindst 4 knobs fart, såfremt det ikke fremdrives ved egen kraft,
 - (b) sådanne blandinger må ikke være af en koncentration, der overstiger 1 del stof til 10 dele vand, og
 - (c) udtømningen skal ske i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst.
- (5) Udluftning foretaget efter en af [flagstatens] administration godkendt fremgangsmåde kan benyttes til fjernelse af ladningsrester fra en tank. En sådan fremgangsmåde skal være baseret på standarder, der er udformet af [IMO]. Vand, der efterfølgende påfyldes tanken, skal anses for værende rent og er ikke omfattet af denne regels stk. 1, 2, 3 eller 4.
- (6) Udtømning i havet af stoffer, som ikke er klassificeret eller midlertidigt bedømt eller vurderet som omtalt i regel 4, stk. 1, eller af ballastvand, tankskyllevand eller andre rester eller blandinger, der indeholder sådanne stoffer, er forbudt.
- Stoffer under kategorierne A, B og C inden for særlige områder [som defineret i Marpol 73/78, bilag II, regel 1, inkl. Østersøen]
- Under forbehold af bestemmelserne stk. 14 samt i regel 6 i nærværende bilag:
- (7) Udtømning i havet af stoffer under kategori A som defineret i regel 3, stk. 1, litra a), eller

- af de stoffer, der midlertidigt er vurderet som hørende under kategori A, eller af ballastvand, tankskyllevand eller af andre rester eller blandinger, der indeholder sådanne stoffer, er forbudt. Hvis tanke, der rummer sådanne stoffer eller blandinger, skal renses, skal de herved fremkomne rester udtømmes i et modtageanlæg, som de stater, der grænser op til det særlige havområde, skal oprette i overensstemmelse med regel 7, indtil koncentrationen af stoffet i udløbet til modtageanlægget er nede på eller under 0,05% (vægt) og indtil tanken er tom med undtagelse af hvidt og gult fosfor, hvor restkoncentrationen skal være på eller under 0,005% (vægt). Vand, der efterfølgende påfyldes tanken, kan udtømmes i havet, når alle følgende betingelser er opfyldt:
- (a) skibet skal gøre mindst 7 knobs fart, såfremt det fremdrives ved egen kraft, eller mindst 4 knobs fart, såfremt det ikke fremdrives ved egen kraft,
 - (b) udtømningen skal ske under vandlinien under hensyntagen til søvandsindtagenes placering, og
 - (c) udtømningen skal ske i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst og på en vanddybde af mindst 25 meter.
- (8) Udtømning i havet af stoffer, der hører under kategori B som defineret i regel 3, stk. 1, litra b), eller af de stoffer, der midlertidigt er vurderet som hørende under kategori B, eller af ballastvand, tankskyllevand eller af andre rester eller blandinger, der indeholder sådanne stoffer, er forbudt, medmindre følgende betingelser alle er opfyldt:
- (a) tanken er blevet forrenset i overensstemmelse med den af [flagstatens] administration godkendte metode, som skal være baseret på standarder, der er udformet af [IMO], og det fremkomne tankskyllevand er blevet udtømt i et modtageanlæg.
 - (b) skibet skal gøre mindst 7 knobs fart, såfremt det fremdrives ved egen kraft, eller mindst 4 knobs fart, såfremt det ikke fremdrives ved egen kraft,
 - (c) fremgangsmåderne ved og anordningerne til udtømning og rensning skal være godkendt af [flagstatens] administration. Sådanne fremgangsmåder og anordninger skal være baseret på standarder, der er udformet af [IMO], og skal sikre, at udløbets koncentration og udtømningshastighed er sådan, at koncentrationen af stoffet ikke overstiger 1 ppm i skibets kølvand,
 - (d) udtømningen skal ske under vandlinien under hensyntagen til søvandsindtagenes placering, og
 - (e) udtømningen skal ske i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst og på en vanddybde af mindst 25 meter.
- (9) Udtømning i havet af stoffer, der hører under kategori C som defineret i regel 3, stk. 1, litra c), eller af de stoffer, der midlertidigt er vurderet som hørende under kategori C, eller af ballastvand, tankskyllevand eller af andre rester eller blandinger, der indeholder sådanne stoffer, er forbudt, medmindre følgende betingelser alle er opfyldt:
- (a) skibet skal gøre mindst 7 knobs fart, såfremt det fremdrives ved egen kraft, eller mindst 4 knobs fart, såfremt det ikke fremdrives ved egen kraft,
 - (b) fremgangsmåderne ved og anordningerne til udtømning skal være godkendt af [flagstatens] administration. Sådanne fremgangsmåder og anordninger skal være baseret på standarder, der er udformet af [IMO], og skal sikre, at udløbets koncentration og udtømningshastighed er sådan, at koncentrationen af stoffet ikke overstiger 1 ppm i skibets kølvand,
 - (c) den maksimale lastmængde, der udtømmes fra hver tank med tilhørende rørsystem, må ikke overstige den maksimale mængde, der kan godkendes efter dette stykkes litra b), og må i intet tilfælde overstige den største af værdierne 1 kbm eller 1/3000 af tankens totale kapacitet i kubikmeter,
 - (d) udtømningen skal ske under vandlinien under hensyntagen til søvandsindtagenes placering, og
 - (e) udtømningen skal ske i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst og på en vanddybde af mindst 25 meter.
- (10) Udluftning foretaget efter en af [flagstatens] administration godkendt fremgangsmåde kan benyttes til fjernelse af ladningsrester fra en tank. En sådan fremgangsmåde skal være baseret på standarder, der er udformet af [IMO]. Vand, der efterfølgende påfyldes tanken, skal anses for værende

rent og er ikke omfattet af denne regels stk. 7, 8 eller 9.

- (11) Udtømning i havet af stoffer, som ikke er klassificeret eller midlertidigt bedømt eller vurderet som omtalt i regel 4, stk. 1, eller af ballastvand, tankskyllevand eller andre rester eller blandinger, der indeholder sådanne stoffer, er forbudt.
- (12) Intet i denne regel forbyder et skib at beholde resterne fra en ladning af stoffer hørende under kategori B eller C om bord og at udtømme sådanne rester i havet uden for et særligt område i overensstemmelse med stk. 2 henholdsvis stk. 3 i denne regel.

Regel 6 - Undtagelser

Regel 5 finder ikke anvendelse på:

- a) udtømning i havet af skadelige, flydende stoffer eller blandinger indeholdende sådanne stoffer, som er nødvendig af hensyn til et skibs sikkerhed eller for at redde menneskeliv på havet, eller

- (b) udtømning i havet af skadelige flydende stoffer eller blandinger indeholdende sådanne stoffer som følge af skade på et skib eller dets udstyr:
- (i) under forudsætning af, at der efter skadens indtræden eller opdagelsen af udtømningen er blevet iagttaget alle rimelige forholdsregler med henblik på at undgå udtømningen eller begrænse den til det mindst mulige, og
- (ii) medmindre skibets reder eller fører har forårsaget skaden enten forsætligt eller ved grov fejl eller forsømmelse og med viden om, at der var fare for skade, eller
- (c) udtømning i havet af skadelige, flydende stoffer eller blandinger indeholdende sådanne stoffer, når dette sker med [flagstatens] administrations godkendelse og med det formål at bekæmpe specifikke forureningsskader. Enhver sådan udtømning skal godkendes af den kontraherende part, inden for hvis jurisdiktion udtømningen forventes at ville finde sted.

¹⁾ EUT C 220 af 16.9.2003, s. 72.

²⁾ EUT C

³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.1.2004 (EUT C 92 E af 21.4.2004, s. 77), Rådets fælles holdning af 7.10.2004 (EUT C 25 E af 1.2.2005, s. 29) og Europa-Parlamentets holdning af 23.2.2005.

⁴⁾ Se side i denne EUT.

⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe (EFT L 332 af 28.12.2000, s. 81). Ændret ved direktiv 2002/84/EF (EFT L 324 af 29.11.2002, s. 53).

⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2850/2000/EF af 20. december 2000 om fastsættelse af EF-rammebestemmelser for samarbejde i tilfælde af utilsigtet eller forsætlig hav forurening, (EFT L 332 af 28.12.2000, s. 1). Ændret ved beslutning nr. 787/2004/EF (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 12).

⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1)

⁸⁾ EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 415/2004 (EUT L 68 af 6.3.2004, s. 10).

⁹⁾ 18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

Til beslutningsforslag nr. B 83. Skriftlig fremsættelse (27. april 2005)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udkast til rammeafgørelse om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe. (Beslutningsforslag nr. B 83).

Formålet med fremsættelse af forslaget til folketingsbeslutning er efter grundlovens § 19, stk. 1, at opnå Folketingets samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne medvirker til Rådet for Den Europæiske Unions vedtagelse af et udkast til rammeafgørelse om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe.

Udkastet til rammeafgørelse supplerer et forslag til direktiv om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser. På grund af den indbyrdes sammenhæng mellem de to forslag skal disse vedtages samtidigt. Efter artikel 251 i Traktaten om Det Europæiske Fællesskab gælder der visse tidsfrister for vedtagelsen af direktivforslaget.

Da de to forslag som nævnt skal vedtages samtidigt, får tidsfristen for vedtagelse af direktivforslaget også betydning for vedtagelsen af udkastet til rammeafgørelse. På den baggrund sigter det luxembourgske formandskab mod, at udkastet til rammeafgørelse og forslaget til direktiv vedtages samtidigt under Luxembourgs formandskab, senest på rådsmødet (transport, telekommunikation og energi) den 27. – 28. juni 2005.

Formålet med beslutningsforslaget er således at gøre det muligt for Danmark – senest den 27. – 28. juni 2005 - at medvirke til vedtagelsen af rammeafgørelsen.

Målsætningen for forslaget til direktiv om for-

urening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser er blandt andet at fastlægge en præcis definition af, hvornår der foreligger forurening af havmiljøet.

Målsætningen for udkastet til rammeafgørelse er at sikre, at forurening af havmiljøet som defineret i forslaget til direktiv, udgør en strafbar handling i alle EU's medlemslande, og at fastlægge en nedre grænse for strafferammernes maksimum i den nationale lovgivning. I sammenhæng hermed sikres det ved rammeafgørelsen, at alle medlemslande kan straffe for medvirken til overtrædelse af reglerne, og at også juridiske personer kan straffes.

Derudover indeholder rammeafgørelsen bestemmelser om straffemyndighed (jurisdiktion) og om udveksling af oplysninger, herunder i form af et varslingsystem vedrørende havforurening.

Udkastet til rammeafgørelse har alene i begrænset omfang lovgivningsmæssige konsekvenser. Maksimum for strafferammen i straffelovens § 196 om grov miljøkriminalitet skal hæves fra fængsel indtil 4 år til fængsel indtil 6 år. Derudover skal det i lovgivningen sikres, at det vil være muligt at idømme indtil 2 års fængsel, hvis forureningen er sket inden for rammerne af en kriminel organisation, uanset forureningens omfang.

En ensartet definition af det straffbare område for havforurening fra skibe i EU og et minimumsniveau for effektive sanktioner findes at bidrage væsentligt til en øget agtpågivenhed hos de parter, der er involveret i transport af potentielt forurenende stoffer ad søvejen og dermed bidrage til at mindste risikoen for havforurening fra skibe.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til beslutningsforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale beslutningsforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.